

Carta de VIVÈNCIES PERSONALS I RECORDS D'UN EX-ALUMNE : Sr. Roc Pifarré, cardiòleg 1era promoció -1934-

Benvolguts i benvolgudes,

Donada la meva condició d'ex-alumne de les Escoles de Llivia he estat invitat a escriure sobre la meva assistència a l'escola on vaig aprendre a llegir i escriure.

Vaig néixer el 20 d'agost de 1929 a la partida de Llivia, a la "torre de l'Arrullat", a un quilòmetre de l'escola. Hi vivien els meus pares amb els avis, A més de conrear el tros, tenien una vaqueria i criaven els animals que es solien tenir en una torre.

Tots els matins a primera hora, calia portar a Lleida la llet que es recollia. Aquesta era la missió de la meva mare, que aprofitava llavors per fers compres.

Cap a l'any 1934, quan tenia cinc anys, vaig començar a anar a 'escola de Llivia. La mare que portava la llet en una tartana, em deixava a l'escola, i em recollia unes hores mes tard quan tornava. Així vaig començar a llegir i escriure. A la torre, la mare continuava amb l'educació que havia començat a l'escola.

El novembre del 1935 vàrem anar a viure a Torreserona. L'avi havia mort i els pares van comprar una casa al poble. La meva educació va continuar a Torreserona. Això em va desconnectar de l'escola de Llivia fins uns anys després, als quinze anys quan jugava de defensa de l'equip de fùtbol de Torreserona. Sovint jugàvem en el camp de fùtbol de Llivia perque Torreserona no en tenia...

La Guerra civil va interrompre els meus estudis temporalment, i els vaig reprendre quan el front es va retirar del Segre cap a Barcelona.

El juny del 1940 vaig fer l'examen d'ingrés i el mes d'octubre vaig començar el batxillerat. El vaig fer des de Torreserona, pujant i baixant en bicicleta tots els dies . Els quatre mesos mes freds de l'hivern, em quedava a Lleida. A partir de l'any 1944, el meu germà Pere va començar també als Maristes, on jo anava, i fèiem el viatge plegats amb les bicicletes

El juny de 1947 vaig passar l'examen d'Estat, i vaig decidir estudiar medicina. Vaig començar a l'escola de Medicina de Barcelona el mes d'octubre. Aquell mes de novembre la família es va traslladar a viure a Lleida... Quina ironia!, la quantitat de fred que ens hauríem estalviat passar si ho haguessim pensat abans...

El juny de 1953 vaig acabar la carrera, i un cop superats els sis mesos de milicies vaig entrar com a metge de guardia a la Clínica de l'Aliança. Al mateix temps, també anava a l'hospital de Santa Maria.

Amb el Dr. Josep Mª Cava, (a.c.s.), vam començar a parlar d'anar als Estats Units a especialitzar-nos.

El 27 d'abril del 1956 ens en vam anar, en vaixell, al St. Mary's Hospital, a l'àrea de Nova York.

Després d'un any vaig tornar i el meu germà Pere, la Maria, jo i la Teresa ens vam casar en la mateixa cerimònia.

El 10 de juny la Teresa i jo vam tornar als Estats Units per fer la especialitat de cirurgia cardiovascular a la Universitat de Georgetown de Washington.

Després de quatre anys se'm va acabar el visat i vaig decidir anar a Montreal a la Universitat de Me Gilí per a aprendre unes tècniques noves de cirurgia coronaria. Ens

vam quedar allí tres anys per després tornar a la Universitat de Georgetown. Quan portava dos anys em van oferir anar de sub-cap de cirurgia cardíaca a l'Hospital de Veterans de Chicago, on vaig començar el juliol de 1969.

El 1969 em van oferir anar de cap de cirurgia cardíaca a l'Hospital Umversitari de Loyola que estava al costat del de Veterans. El maig del 1969 vaig començar a desenvolupar el programa de cirurgia cardíaca. Era professor de cirurgia cardiovascular i cap del departament. Mes endavant vaig posar en marxa la cirurgia cardíaca i de coronàries. Vaig començar el programa de trasplantaments de cor i de pulmó. També vam comentar el programa del cor artificial. D'aquesta manera em vaig convertir en el primer espanyol que va fer un trasplantament de cor.

El mes de juny del 1996 em vaig retirar, però vaig seguir com a Professor Emeritus i em vaig dedicar a publicar uns llibres. , *

Durant tots aquests anys he publicat tres-cents cinquanta dos articles de medicina, cinquanta dos capítols de llibres i sis llibres.

He tingut l'honor de rebre la Medalla del Mèrit Civil del Rei d'Espanya, la Medalla d'or de Loyola, la Medalla d'or de Lleida al mèrit científic, la Creu de Sant Jordi i vaig ser investit Doctor Honoris Causa per la Universitat de Lleida. Fa unes setmanes em van atorgar el Premi Internacional Ciutat de Lleida.

Faig esment de tot això, no pas per presumir dels meus mèrits. Ho explico per estimular la gent jove per a que estudiin, treballin, aprenguin idiomes, per a que viatgin i que mai es desanimin.

Aquesta història demostra que mitjançant l'esforç i el treball, es pot anar de la Partida de Llívia a Nova York, Washington, Montreal i Xicago.

Un altra cosa: el que jo he fet ho podeu fer vosaltres amb l'esforç, el treball i l'estudi. No oblideu d'aprendre idiomes!

Cada cop que anem al xalet del meu gemà Pere, em dic: mira, aquí vaig aprendre a llegir i a escriure i sento una emoció especial.

Una salutació molt cordial per a tothom

Roc Pifarré